

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/10/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200611
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8013200611.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu L. T., bytom v P., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Beňo & Partners, s.r.o., Nám. Sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát Prešov, Pionierska č. 33), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRPZ-PO-KDI3-51/2013-P zo dňa 5. júna 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/26/2013-46 zo dňa 5. decembra 2013, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/26/2013-46 zo dňa 5. decembra 2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu v Poprade č. p.: ORP-P-433/ODI2-PP-2012 zo dňa 20. marca 2013 bol žalobca uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“) na tom skutkovom základe, že dňa 28. júla 2012 v čase od 13:40 hod. do 22:30 hod. na parkovisku pred hlavnou bránou firmy „Chemosvit“ v obci Svät pri vedení osobného motorového vozidla továrenskej značky Volkswagen Passat, TEČ: U. spôsobil dopravnú nehodu tak, že pri cúvaní na parkovisku sa nevenoval plne vedeniu vozidla, kde sa zarožprával s kolegom, pritom si neuvedomil, akú rýchlosť má zaradenú na vozidle a vozidlom cúvol, pričom došlo k nárazu pravej zadnej časti jeho vozidla do ľavej prednej časti tam odparkovaného vozidla továrenskej značky Opel Astra, TEČ: U.. Po tomto menovaní zotrval nejaký čas na mieste a keďže k poškodenému vozidlu sa v tom čase nedostavila žiadna osoba, následne z miesta

nehody odišiel bez vykonania akýchkoľvek opatrení. Pretože menovaný sa nenachádzal na mieste dopravnej nehody, nevykonával dychovú skúšku na zistenie množstva požitého alkoholu. Na vozidle zn. Volkswagen Passat, TEČ: U. vlastníka Home Credit Slovakia, a. s. z Piešťan vznikla škoda vo výške cca 80 € a na vozidle zn. Opel Astra. TEČ: U. vlastníka J. U. z Popradu vznikla škoda vo výške cca 300 €. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo.

Týmto konaním žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 1 písm. c/, § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a tým bol uznaný vinným zo spáchania priestupkov podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a), c), e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 400 € (slovom štyristo eur) a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, pričom podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona sa do času zákazu činnosti započítava čas, po ktorý páchatel' na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednávanej priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať.

Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov s poukazom na § 1 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z.z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení vyhlášky MV SR č. 531/2008 Z.z., bol žalobca povinný uhradiť trovy konania vo výške 16 € (slovom šesťnásť eur).

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. p. KRPZ-PO-KDI3-51/2013-P zo dňa 5. júna 2013 tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov rozhodnutie vo výrokovej časti zmenil tak, že za časť textu: s prejednávanej priestupkom už túto činnosť nesmel vykonávať ... "vložil časť textu:t. j. od 17. septembra 2012 do 31. októbra 2012....". V ďalšej časti odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil.

Odvolací orgán odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že po posúdení skutočností uvedených v predloženej spisovom materiáli vo vzťahu k vecnej stránke konania, t. j. rozhodnutia o vine, resp. nevine odvolateľa dospel k záveru, že odvolateľ dňa 28. júla 2012 v čase od 13:40 hod. do 22:30 hod. pri vedení motorového vozidla továrenskej zn. WV Passat, ev. č. U. sa plne nevenoval vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke a týmto svojim konaním zavinil dopravnú nehodu, po ktorej si nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, čím porušil povinnosti vyplývajúce zo zákona o cestnej premávke tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia.

K tvrdeniu účastníka konania, ktorým namieta zodpovednosť za spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch, nakoľko po nehode k vozidlu nikto neprichádzal a preto správne predpokladal, že vozidlom prišiel zamestnanec na nočnú zmenu, ktorá bude končiť až ráno, odvolací správny orgán uvádza, že toto tvrdenie považuje za zavádzajúce a uvádzané v snahe minimalizovať dôsledky svojho konania. Z predloženého spisového materiálu (zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody) jednoznačne vyplýva, že dopravná nehoda bola oznámená dňa 28. júla 2013 v čase o 22:40 hod., teda cca 1/2 hodiny po tom, čo účastník konania z miesta dopravnej nehody odišiel. Do uvedeného času však je potrebné zaradiť aj čas, ktorý bol potrebný na to, aby sa poškodený s vozidlom presunul z parkoviska pred firmu Chemosvit na parkovisko pred Tesco, čas potrebný na presun na 00 PZ Poprad za účelom oznámenia dopravnej nehody a čas potrebný na to, aby sa s vozidlom presunul na parkovisko pred Chemosvit, odkiaľ dopravnú nehodu oznámil operačnému dôstojníkovi. Dôvod odchodu žalobcu z miesta nehody považuje za neopodstatnený a predčasný. Odvolací správny orgán ako nedôvodnú vyhodnotil námietku účastníka konania, kde uvádza, že stíhanie odvolateľa začalo až po tom, čo totožnosť vodiča zistil a škodu uhradil, preto mu nie je zrejmé, na základe čoho mohol správny orgán konštatovať, že opustil miesto dopravnej nehody. Vychádzajúc z vyššie uvedeného objasňovanie príčin vzniku dopravnej nehody začalo prijatím oznámenia o vzniku dopravnej nehody a pokračovalo výkonom úkonov s tým spojených, t. j. obhliadka miesta dopravnej nehody a vypočutie oznamovateľa, atď. Skutočnosť, že totožnosť účastníka konania bola zistená už nasledujúci deň, nemôže byť v prospech účastníka konania, ktorá by ho zbavovala zodpovednosti za spáchaný priestupok. Navyše, ak účastník konania predpokladal, že vodič poškodeného vozidla pracuje na nočnej zmene, ktorá mala končiť ráno, nič mu nebránilo v tom, aby sa na miesto nehody dostavil v ranných hodinách a v čase kedy končila nočná zmena (o presnom čase jej ukončenia mal ako zamestnanec tejto firmy vedomosť). Predložený

spisový materiál však obsahuje vyjadrenia účastníka konania o tom, že v ranných hodinách sa dostavil na miesto dopravnej nehody, ale poškodené vozidlo tam nenašiel (zápisnica o podaní vysvetlenia zo dňa 22. augusta 2012), avšak zo zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku už vyplýva, že totožnosť poškodeného zisťoval až nasledujúci deň po príchode na nočnú zmenu. Z uvedeného vyplýva rozpor vo vlastných výpovediach účastníka konania, čo značne znižuje dôveryhodnosť jeho tvrdení o snahe kontaktovať poškodeného.

K námietke, že účastník konania z miesta dopravnej nehody odišiel sa domov vyspať, ale s úmyslom pokračovať v zisťovaní totožnosti vodiča v nasledujúci deň uviedol, že zákon o cestnej premávke v § 66 ods. 2 taxatívne vymenúva povinnosti účastníka dopravnej nehody, medzi iným aj povinnosť účastníka dopravnej nehody podľa § 66 ods. 2 písm. i) bezodkladne upovedomiť osobu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody, o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou a oznámiť jej svoje osobné údaje; ak to nie je možné, upovedomenie a oznámenie zabezpečiť prostredníctvom Policajného zboru. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že ak účastník dopravnej nehody nie je schopný vlastnými silami a prostriedkami upovedomiť poškodeného o hmotnej škode, ktorá mu vznikla, toto upovedomenie zabezpečiť prostredníctvom Policajného zboru. Vzhľadom k tomu, že účastník konania od vzniku udalosti až odchodu z miesta dopravnej nehody nevykonával žiadne kroky smerujúce k zisteniu totožnosti poškodeného, a to ani prostredníctvom Policajného zboru, považoval za preukázané, že týmto svojím konaním naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch. K námietke, že žalobca z miesta dopravnej nehody neušiel, ale opustil miesto dopravnej nehody pred zistením totožnosti vodiča poškodeného vozidla, ale s preukázateľným úmyslom v zisťovaní totožnosti pokračovať uviedol, že ujdienie z miesta dopravnej nehody alebo opustenie miesta dopravnej nehody pred zistením totožnosti poškodeného je v každom prípade konaním, ktoré je v rozpore so zákonom a je to nespĺnenie si zákonných povinností účastníka dopravnej nehody. Zo spisového materiálu nevyplýva preukázateľný úmysel účastníka konania pokračovať v zisťovaní totožnosti, ale že po dopravnej nehode nepodnikol žiadne kroky smerujúce k zisteniu totožnosti poškodeného. Ako to sám účastník konania uvádza, až v nasledujúci deň, teda až po začatí objasňovaní veci orgánom Policajného zboru pri nástupe na poobedňajšiu pracovnú zmenu zistil totožnosť poškodeného a dohodol sa s ním na náhrade škody. K totožnosti poškodeného uviedol, že je nedôvodné považovať za poškodeného výlučne vodiča vozidla a aj keby sa L. U. dostavil k vozidlu na parkovisku pred firmu Chemosvit, nebol poškodený touto dopravnou nehodou. Postavenie poškodeného má v tomto konaní J. U., ktorý je držiteľom vozidla Opel Astra, ev. č. U.. Z uvedeného vyplýva, že za splnenie povinnosti žalobcu vo vzťahu k § 66 ods. 2 písm. i) zákona o cestnej premávke bolo možné považovať jedine konanie, ktorým by bezodkladne po dopravnej nehode vyrozumel o spôsobení hmotnej škody J. U..

K tvrdeniu žalobcu, že na prvý pohľad bolo zjavné, že nejde o veľkú škodu, preto nekontaktoval políciu uviedol, že sa plne stotožňuje s názorom prvostupňového správneho orgánu, že účastník konania nie je znalec, ani osoba, ktorá by bola oprávnená zodpovedne posudzovať výšku škody na vozidlách a preto ak svojím vlastným konaním spôsobil škodu na majetku osobe, ktorá nebola účastníkom dopravnej nehody, mal zotrvať na mieste možnej dopravnej nehody so splnením si povinnosti podľa § 66 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z. Iba toto je konanie, ktoré zákonodarca u vodiča predpokladal v súvislosti s evidentnou alebo aj možnou dopravnou nehodou.

K námietke žalobcu, že mal výlučne povinnosti podľa § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke ako účastník škodovej udalosti, tie si splnil a preto nebol povinný splniť si povinnosti podľa § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) zákona o cestnej premávke ako účastník dopravnej nehody uviedol, že v zmysle cit. ustanovenia § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje. Podľa § 66 ods. 6 Zákona o cestnej premávke má účastník škodovej udalosti presne vymenované povinnosti, medzi iným aj povinnosť bezodkladne upovedomiť osobu, ktorá nebola účastníkom škodovej udalosti o hmotnej škode, ktorú jej spôsobil. Z logického významu slova bezodkladne jednoznačne vyplýva, že túto povinnosť je účastník

škodovej udalosti povinný splniť ihneď, ako mu to vzniknutá situácia dovoľuje, odhliadnuc od okolností vylučujúcich protiprávnosť konania (napr. krajná núdza). Vzhľadom k tomu potreba odpočinku, a to aj po odpracovaní 16 hodinovej pracovnej zmeny, nemôže byť považovaná za okolnosť, ktorá vylučuje protiprávnosť konania. Považuje za preukázané, že na mieste nedošlo k splneniu minimálne jednej zákonnej povinnosti účastníka škodovej udalosti. Účastník konania na mieste dopravnej nehody bol povinný minimálne oznámiť vznik škody osobe, ktorej ju spôsobil a oznámiť jej svoje osobné údaje, čo neučinil, čím takto zapríčinil jej prísnejšiu kvalifikáciu zo škodovej udalosti na dopravnú nehodu. V súvislosti s tým poukázal na to, že v podanom odvolaní zo dňa 3. októbra 2012 účastník konania uvádza, že: „... Ešte pred nahlásením poistnej udalosti ma navštívila neznáma osoba, ktorá vystupovala ako strýko poškodeného, pričom mi táto osoba ukázala služobný preukaz príslušníka PZ a vyhrážala sa mi, že ma pripraví o vodičský preukaz. ...“ Z uvedeného vyplýva možná vypočítavosť žalobcu, nakoľko predtým ako sa dozvedel (minimálne tomu všetko nasvedčovalo), že vo veci sa začalo objasňovanie orgánmi Policajného zboru, nebola udalosť oznámená príslušnej poisťovni za účelom náhrady škody. S tým úzko súvisí aj vyhodnotenie rozporných tvrdení účastníka konania o čase zisťovania totožnosti poškodeného (str. č. 7 tohto rozhodnutia). Ďalej konštatoval, že vo všeobecnosti je nedôvodné uznať účastníka konania vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch až v čase, keď si nesplní povinnosti účastníka dopravnej nehody ani po začatí priestupkového konania.

K tvrdeniu žalobcu, že je pravdou, že mohol telefonicky oznámiť udalosť na políciu, avšak Policajný orgán by mu nemohol telefonicky poskytnúť informácie o vlastníkovi vozidla, mohol by prípad evidovať, a tak či onak by sa vec riešila najskôr nasledujúceho dňa odvolací správny orgán uviedol, že podľa platných interných predpisov každý útvar Policajného zboru prijíma každé oznámenie o dopravnej nehode a vykoná potrebné opatrenia tak, aby bolo čo najskôr vybavené. Z uvedeného dôvodu, teda vzhľadom na to, že čas oznámenia dopravnej nehody nie je rozhodujúci vo vzťahu ku konaniu orgánov Policajného zboru, je nelogické tvrdenie odvolateľa, že policajti by vec riešili až nasledujúci deň.

Zároveň odvolací správny orgán považuje za nelogické aj tvrdenie žalobcu, že zákonná požiadavka bezodkladnosti bola splnená, nakoľko obvinený zisťoval vodiča bezodkladne a v tom pokračoval, kým ju nezistil. Za bezodkladné v žiadnom prípade nepovažuje, že účastník konania po dopravnej nehode odišiel z miesta dopravnej nehody s cieľom oddychu a až následne, a to ani nie ihneď ráno, ale po nástupe do nočnej pracovnej zmeny, pokračoval v zisťovaní totožnosti vodiča poškodeného vozidla. Odchod účastníka dopravnej nehody z miesta dopravnej nehody po 16 hodinovej pracovnej zmene s cieľom oddychu nepovažuje za okolnosť, ktorá vylučuje „bezodkladnosť“.

K námietke žalobcu, že správny orgán mal okolnosti zohľadniť tak, že ho nemal uznať vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch a že žalobca sa výkonom zakázanej činnosti živí uviedol, že podľa predložených listinných dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom a ktoré tvoria spisový materiál, najmä z vyjadrení žalobcu považuje za preukázané, že tento svojím konaním po dopravnej nehode naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch. Z uvedeného dôvodu sa stotožňuje s právnou kvalifikáciou protiprávneho konania odvolateľa prvostupňovým správnym orgánom.

K uloženej sankcii žalovaný uviedol, že ju považuje za uloženú v súlade so zákonom, a jej výška je primeraná porušeniu právneho predpisu tak, ako ju prvostupňový orgán odôvodnil vo svojom rozhodnutí. Uložená sankcia bude na osobu účastníka konania pôsobiť dostatočne preventívne a výchovne tak, aby sa v budúcnosti nedopustil obdobného skutku, alebo aby ho v budúcnosti odvrátila od protiprávneho konania. Z uvedeného nemá dôvod zmeniť uloženú sankciu.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Prešove na základe žaloby preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že považoval za nesporné a preukázané spáchanie skutku tak, ako bolo uvedené správnymi orgánmi v rozhodnutiach. Žalobca si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce pre neho z ust. § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke. Ak zistil, že spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, bol povinný túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje. Argumentácia žalobcu, že sa potreboval ísť vyspať, pretože pracoval 16 hodín a

preto zisťoval, komu patrí vozidlo až na druhý deň, je právne irelevantná. Nič mu nebránilo vykonať v čase, keď zistil, že sa k vozidlu, na ktorom spôsobil škodu, nikto nedostavil, potrebné úkony k zisteniu, komu auto patrí (napr. aj na vrátnici) a v prípade neúspešného zisťovania oznámiť túto skutočnosť orgánu policajného zboru. Neobstojí jeho argumentácia, že aj keby policajnému zboru oznámil vznik škodovej udalosti, táto by šetrila tento skutok u majiteľa poškodeného vozidla až na druhý deň. Správne postupovali správne orgány, ak túto škodovú udalosť podľa § 64 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona vyhodnotili ako dopravnú nehodu. Konanie žalobcu nemožno považovať za bezodkladné upovedomenie neprítomného účastníka škodovej udalosti o spôsobenej škode.

Za nedostatočné však krajský súd považoval odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu pri uznaní vinným žalobcu zo spáchania priestupkov podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch. Argumentácia prvostupňového správneho orgánu, s ktorým sa stotožnil žalovaný, že žalobca nemal námietky, resp. nemal výhrady k uznaniu viny, ale z naplnenia priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch porušením povinností uvedených v § 66 zákona o cestnej premávke ani po tom, čo mu bola vina vyslovená v zápisnici z ústneho pojednávania zo dňa 17. septembra 2012, čo potvrdil vlastnoručným podpisom, je nepostačujúca.

Vzhľadom na uvedené súd považuje rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov pri odôvodnení uznania žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b). Z toho dôvodu rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou správnych orgánov opätovne posúdiť spáchanie priestupku žalobcom a v prípade, ak dospeje k záveru, že sa tento dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch, nové rozhodnutie riadne odôvodniť tak, aby bolo možné preskúmať právne posúdenie veci.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie, v ktorom okrem iného uviedol, že odôvodnenie zrušujúceho výroku považuje za zmätočné, keď na jednej strane konštatuje preukázanie skutku i porušenie povinností žalobcu uložených mu zákonom a na druhej strane tvrdí, že rozhodnutie o priestupku je nedostatočne odôvodnené. Žalovaný má za to, že v dostatočnom rozsahu odôvodnil svoj postup, ak svojim rozhodnutím uznal žalobcu vinným aj zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch. Vychádzajúc z predložených spisových materiálov by iná právna kvalifikácia konania žalobca bola nedôvodná. Odôvodnenie svojho rozhodnutia žalovaný založil najmä na samotných vyjadreniach žalobcu (str. č. 7 rozhodnutia o odvolaní) a síce, že žalobca z miesta dopravnej nehody neodišiel, ale miesto dopravnej nehody opustil s preukázateľným úmyslom pokračovať v zisťovaní totožnosti vodiča poškodeného vozidla. V prvom rade slová „odišiel“ a „opustil“ sú slová s rovnakým významom a znamenajú nesplnenie povinnosti účastníka dopravnej nehody a v druhom rade preukázateľný úmysel pokračovať v hľadaní vodiča vozidla po oddýchnutí si je žalobcom preukazovaný výlučne jeho rozpornými tvrdeniami o pokračovaní v hľadaní vodiča poškodeného vozidla.

V odôvodnení rozhodnutia o odvolaní, ale aj rozhodnutia o priestupku prvostupňový správny orgán aj žalovaný uviedli, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol. Odôvodnenie teda zahŕňa a hodnotí všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre výrok rozhodnutia. Žalovaný skúmal a vyhodnotil postup žalobcu ako účelové konanie v snahe vyhnúť sa príslušným sankciám, nakoľko vodiča poškodeného vozidla vyhľadal až potom, keď sa dozvedel o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že polícia začala vec objasňovať.

Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd s poukázaním na vyššie uvedené zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zameti.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne a navrhuje, aby ho odvolací súd v celom rozsahu potvrdil. Ohľadom skutkového stavu veci trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach s tým, že v danom prípade nedošlo k žiadnej závažnej škode

na majetku, ani nedošlo k zraneniu osôb, ani navrhovateľ neopustil miesto nehody za účelom vyhýbania sa zodpovednosti. Nezohľadnením konkrétnych okolností daného prípadu by mohlo dôjsť k príliš formálnemu výkladu príslušných právnych noriem a následne k ich príliš prísnej aplikácii nekorešpondujúcej so zámerom zákonodarcu. Nakoľko v danom prípade vôbec nedošlo k dopravnej nehode, nemohol žalobca mi spáchať priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Aj keď žalobca považuje rozhodnutie krajského súdu vo výroku za vecne správne, nesúhlasí s jeho odôvodnením, ktoré však nie je právne záväzné, preto nepodal odvolanie. Uplatnil si zároveň náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia podľa pripojeného vyčíslenia.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. júla 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bola žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP) na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“), vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa §§ 64 až 66 ZCP, dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

- a) sa usmrť alebo zraní osoba,
- b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,
- c) uniknú nebezpečné veci 24) alebo
- d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona. 31)

Za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

- a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,
- b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo sa odmietol podrobiť vyšetrovaniu na zistenie ich požitia alebo
- c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou.

Účastník škodovej udalosti je osoba, ktorá sa priamo aktívne alebo pasívne zúčastnila na škodovej udalosti.

Účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c) ZCP porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a) ZP za priestupok podľa písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

Odvolací súd preskúmaním predloženého administratívneho spisu zistil, že správne orgány jasne a presvedčivo nielen zdokumentovali skutkový stav, ale aj vyhodnotili skutok a správne ho právne kvalifikovali, pričom aj sankciu, ktorú za priestupok uložili, presvedčivo a v súlade so zákonom odôvodnili.

Krajský súd v Prešove si v napadnutom rozsudku protirečí, keď na jednej strane konštatuje správne zistený skutkový stav, kvalifikáciu i uloženie sankcie, avšak konštatuje nedostatočné odôvodnenie priestupku a spochybňuje jeho spáchanie záverom: „V ďalšom konaní bude povinnosťou správnych orgánov opätovne posúdiť spáchanie priestupku žalobcom a v prípade, ak dospeje k záveru, že sa tento dopustil priestupku...“, napriek tomu, že na stranách 9 až 16 napadnutého rozsudku opisuje doslovne odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov prvého a druhého stupňa, ktoré zámerne prepísal i odvolací súd v tomto rozsudku dávajúc tým na vedomie, že považuje odôvodnenie napadnutého a preskúmaného rozhodnutia ako aj prvostupňového správneho rozhodnutia za dostatočné a zodpovedajúce zákonu.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietol, pretože v priestupkovom konaní niet už v tejto veci čo dokazovať.

Bolo jednoznačne preukázané, že žalobca 28. júla 2012 narazil na parkovisku pred Chemosvitom vo Svite do iného vozidla a nesplnil si povinnosti účastníka škodovej udalosti. Jeho obhajoba bola vyvrátená dôkazmi vykonanými pri objasňovaní priestupku, najmä však jeho vlastnou menenou výpoveďou. Sankcia, ktorá mu bola uložená, je v súlade so zákonom, je primeraná nebezpečnosti priestupku i osobe priestupcu, čo bolo tiež dostatočne odôvodnené. Odvolací súd preto nemá pochybnosti o zákonnosti postupu a preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nebol úspešný a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.